

Писмо VI.

(Прѣдставянето ми г-ну Томичу. — Неговия интересъ къмъ българския животъ и неговитѣ отзиви за България. Г-нъ Вергунъ и неговото мнение за общо славянското сокоство. — Балъ въ „Стрѣлковата зала“. — Концертъ въ градината на „Соколъ“. — Тържественно театрално прѣдставление въ честь на гоститѣ).

На 8 часа пристигнахъ въ хотелъ „Ламъ“. Показаха ми въ ресторанта кой е фелдмаршалъ Томичъ. Прѣдставихъ му се. Добриятъ славянски дѣятелъ просълзенъ ме цѣлуна и покани да седна. Като му поблагодарихъ за вниманието, което е ималъ къмъ българитѣ, и за желанието му да побѣсѣдва съ единъ отъ българскитѣ юнаци, казахъ, че щастливъ съмъ въ случая, че менъ се падна избора и съмъ на разположението му. Повторно бѣхъ поканенъ да седна и азъ седнахъ.

Многоуважаемиятъ старецъ веднага ме заразитва за свободна България, както той се изразяваше, за нашата организация, за югославянската изложба, за много славянофили у насъ. Изобщо той показва, че живо се интересува отъ живота на българина. Като пое думата той каза буквално, че българитѣ сж единствения напрѣдничавъ элементъ на Балканитѣ, че българитѣ сж биле и сж едни отъ най-добритѣ славяни, които винаги сж имали за идеалъ сдружаването на славянството, като забѣлѣза че София е седалище на три славян-